

Sankt Hans 2016 på Spejdergården Maglevad

Om glæden!

Forleden morgen, da jeg havde læst min avis, kom jeg til at tænke nærmere over, hvad det var jeg havde læst, og det faldt mig ind, at jeg stort set ikke havde læst om andet end ulykkelige begivenheder.

Ikke sådan, at det for så vidt var noget nyt, men den morgen trængte det lidt mere ind i min bevidsthed end tidligere. Det er i øvrigt let at få øje på ulykkerne i disse terrorist-tider. Den ene grusomme begivenhed oprulles for os efter den anden. Det er ligesom, der ingen ende er på barbariske handlinger. Det er som om, at grusomheder er dét, nogen i sig selv stræber efter. Man tænker. Nu kan det da ikke blive værre. Men det kan det tilsyneladende. Jeg tænker på drabet på politikerens i England forleden, drabene i Orlando i USA, terrorhandlingen i København og sågar overfaldet forleden på Morten Bødsgaard.

Skræmmende!

Jeg kikkede avisen igennem en ekstra gang og det slog mig, at glæden er skubbet langt tilbage, når medierne folder sig ud. Og vi almindelige borgere lapper det i os. For det er faktisk os, der kræver det. Vi ved alle, at det er sensationen, der sælger, og vi lader os villigt føre rundt om guldkalven.

Livets virkelighed, vil nogen nøgternt forklare os, trække på skulderen og sige, sådan er det! Det er udviklingen!

Men behøver det at være udviklingen? Kunne vi ikke trænge til, at vi i stedet gjorde mere for at fremme den glæde, som jo også er omkring os. Den skal bare hives frem og tydeliggøres.

Det er også livets virkelighed, at mange mennesker er trængte i hverdagen af vidt forskellige grunde. Det kan være manglende arbejde, sygdom, familiemæssige problemer og der er folk, som også bor i vores område, som har måttet flygte over hals og hoved til sikrere steder.

Danmark for eksempel.

Alligevel ser man, at mange mennesker i trængte situationer kan opretholde livsmodet og søge at finde glæden. Jeg har haft nære slægtninge, som trods hård sygdom, når man spurgte til dem svarede. ”Der er nogen som har det værre end mig” og optimismen var ukuelig.

2)

Jeg har personligt næret stor beundring for sådanne mennesker og spurgt mig selv, om jeg kunne reagere lige så flot i en tilsvarende situation. Det har jeg været i tvivl om. Det førte mig denne morgenstund til at tænke mere nært. Pudsigt nok i en tid, hvor det siges, at man skal tænke stort, bredt og internationalt. Jeg kom denne tidlige morgen til at tænke meget lokalt og nært.

Tanken trængte sig på. Hvordan er det egentligt vi har det her i vores lille lokale samfund. Har vi glæden med os. Mit hurtige svar til mig selv var, ja, det har vi, og at vi har et godt lille samfund, som jeg holder meget af og vil værne om.

Nu er det jo sådan, at jeg af og til modtager breve fra mennesker, som ikke føler, en sådan glæde ved vores samfund. Jeg forsøger altid at tage mig af disse problemer.

Der kan være folk, som er kommet i klemme mellem love og paragraffer og ikke kan overskue deres situation. Tit kan jeg godt blive ked af det, når jeg må konstatere, at lovene ganske vist er millimeterretfærdige, men ikke passer til dette enkelte menneskes behov, men at paragrafferne ikke lader sig bøje.

Det kan være svært at forklare sådanne mennesker, at de skal forsøge at bibeholde glæden. Men det må forsøges. Ved at skaffe tålelige forhold, så vidt det kan lade sig gøre. Ved at støtte op om den enkelte person eller familien. Ved at skabe muligheder for små stop i tilværelsen, som kan fyldes med andet end problemer. Ved at forsøge at fylde disse små stop med glæde. Lidt kan gøre det. At vi giver os tid til hinanden. En snak over hækken, på gaden eller hvor vi nu møder hinanden.

Men hvordan respekterer vi hinanden?

Vi ved alle, at det f.eks. på Face book er et problem, hvordan folk taler til hinanden. Mange har ikke lært at have respekt for hinandens meninger, selv om de måtte være mod ens egne meninger.

Mandag morgen læste jeg i Berlingske en artikel om en tysk kvindelig sportskommentator, Claudia Neumann ved en af øjeblikkets internationale EM-kampe i herrefodbold, hvor tyske fodboldfans rasede mod hende alene fordi hun er kvinde.

3)

Her er der noget rivende galt med respekten for Claudia, som er en kompetent kommentator, jfr. avisen.

Lad os begynde med at tale ordentlig til hinanden og dermed respektere den anden. Så er vi nået langt. Det kan godt være at du har en anden mening end mig, men du skal vide, at det respektere jeg og jeg anerkender, at du har en ret til have en anden mening. Men du må også respektere mig. At blive respekteret som individ betyder noget for den enkelte, som han eller hun kan glædes over.

Der er ingen tvivl i mit sind. Vi skal finde glæden i det nære, i hverdagen og i de små ting, i dig selv, dét du er, din familie, venner og det du gør. Det du gør, er vigtigt. Det har betydning. Du er noget særligt. Du er et helt menneske.

Lad os finde glæden sammen.

Nu står vi her ved Sankt Hans ved indgangen til sommerferien med de traditioner som det medfører bl.a. om, at nogen holder en båltale. Det skal ikke være noget ligegyldigt.

De fleste af os har ikke helt styr på, hvorfor vi fejrer Sankt Hans. Vi har en forestilling om, at det er noget urgammelt. Og det er det også. Det har noget med at sikre afgrøden og dermed sin eksistens. Sådant var traditionen i hvert fald i en del af i fortiden, inden der også kom religiøse ting ind i traditionen.

Det, at ofre noget for at sikre sig, hørte med til det, man gjorde i de tidligste tider.

Afbrændingen af heksen på bålet har så en hel anden betydning og hviler på en meget barsk forhistorie, som vi ikke skal fortabe os i i aften.

Men vores Sankt Hans aften betyder sammenkomst med venner, familie og kolleger, som man har det godt med. Som man kan glædes med. Vores Sankt Hans aften betyder sang, musik, mad og drikke – det er en del af glæden ved denne aften.

Vores Sankt Hans Aften betyder også forventning til sommeren, ferien, gode oplevelser og minder, at finde glæden i dét og til en god snak med hinanden. Lad os glædes sammen. Lad os glædes over det nære, som du er en del af.

Lad mig slutte med at rette en tak til jer spejdere her i Maglevad. Her er glæden altid og hver

4)

gang jeg møder jer. Jeres indsats er imponerende. I kæmper for jeres spejdgård og jeg står ved jeres side. I holder gården virkelig flot.

Jeg bliver lige imponeret, hver gang om det er jeres tambourkorps, som springer til, når andre springer fra, eller I arrangerer rappelling ned af Føtex høje mure.

Det var i øvrigt et fantastisk arrangement I satte i gang og jeg havde den glæde at have jer som gæster på rådhuset.

Se blot på seniorerne indsats. Ungbukkene og Perlehønsene, som altid er på pletten, hvor de kan hjælpe. Og ikke mindst jeres samlede indsats for vores børn og unge. Dét er imponerende og her viser I glæden. En stor tak til alle jer, der påtager jer ledergerningen.

Og så ved jeg, at I i 2017 skal til Sønderborg sammen med 30.000 andre spejdere. Her er der igen krav om noget I kan – at være ledere og at planlægge. Flot, flot.

Lad mig til allersidst slutte med et lille vers af Piet Hein. Jeg har brugt det før, men synes, at det er så smukt og udtrykker det min tale her i aften drejer sig om - glæde og optimisme. Det hedder ”Juniaften” og lyder sådan:

”Nu blomstrer de blide syrener igen,

Og duftenes sødme har magt.

Ved aften går pigerne hver med en ven,

Som prøver at sige de ting – igen –

som er lettere gjort end sagt”.

Pas godt på jer selv. Må jeg ønske jer alle en god sommer.

Willy R. Eliassen,

borgmester